

வள்ளலாரின் இறைநெறிச் சிந்தனைகள்

The Divine Thoughts of Vallalar

த.குருநாதன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பூம்புகார்க் கல்லூரி, மேலையூர் – 609107.

D.Gurunthan Ph.D Research Scholar, Department of Tamil, Poompuhar College, Melaiyur-609107.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3532-4454>

முனைவர் நா.சாந்தகுமாரி, உதவிப்பேராசிரியர் & ஆய்வு நெறியாளர், தமிழ்த்துறை,

பூம்புகார்க் கல்லூரி, மேலையூர் -609107.

Dr.N.Santhakumari, Assistant Professor of Tamil & Research Supervisor, Poompuhar College, Melaiyur-609 107.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7912-7981>

DOI: 10.5281/zenodo.4992651

Abstract

Vallalar is one of the most famous benefactors in Tamil Nadu. He has given more details in his 'Thiruvarutpa' songs explained of God and the divine norms. He realized the fact that there is only one deity. Vallalar says that religion is related to God. The old and ancient features of Saivism revered as the mother religion. This own God called "Lord Shiva" is worshipping all over the world. Its proposal Love is God is an acceptable reality to all the people. This Lord Shiva also called "Attamoorthy", "Engunathan", doing "fivefold matter", "Ammiyappar" and "Eternal light". Such nature has been worshiped as a god since ancient times. Vallalar's theology is based on attributes of nature and reveals five elements of nature and its philosophies. Mainly Vallalar considered 'Light' to be the lord as natural and naturalistic. This article examines his vision of nature and its uniqueness, as well as its ability to bring together the lord who helps us to act.

Keywords: God, Nature, Five elements of nature, Light, Religion, Vallalar, Thiruvarutpa.

முன்னுரை

தமிழகம் கண்ட பேரருளாளர்களுள் ஒப்பற்ற ஒருவர் வள்ளலார். திருவருட்பா பாடல்களில் இறைவனைப் பற்றியும் இறைநெறிகளையும் வள்ளலார் விளக்கியுள்ளார். தெய்வம் ஒன்றுதான் என்னும் உண்மையை உணர்த்தியவர், சமயம் என்பது இறைவனோடு தொடர்புடையது என்றும் கூறுகிறார். பழமையும் தொன்மையும் வாய்ந்த சைவ சமயம் தாய்ச்சமயம் என போற்றப்படுகிறது. இச்சமயக் கடவுள் சிவன்

எந்நாட்டவருக்கும் இறைவனாய் விளங்குகின்றான். அன்பே சிவமாய் விளங்குவதால் அனைத்து மக்களும் ஏற்கத்தக்கப் பரம்பொருளாய் காட்சிதருகிறான். இத்தகைய இறைவன் அட்டமூர்த்தியாய், எண்குணத்தனாய், ஐந்தொழில் புரிபவனாய், அம்மையப்பனாய், அருட்பெருஞ்ஜோதியாய் விளங்குகின்றான். வள்ளலாரின் இறைநெறிச் சிந்தனைகளைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆய்கிறது .

இறைவன் ஒருவனே

இறைவன் ஒருவனே என்னும் உண்மையினை 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' (திருமூலர், 2000, திருமந்திரம், பா.2104) என்னும் திருமூலர் வாக்காலும், 'ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க' (மாணிக்கவாசகர், 1949, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதி, அடி.43) என்னும் திருமுறை தொடரும் மெய்ப்பிக்கின்றன. இங்ஙனம் ஒன்றெனக் கொள்ளப்பட்ட பரம்பொருளை இனங்காணுதலும் இடம்பெறுகின்றது.

கடவுள் ஒருவரே என்பது இராமலிங்க வள்ளலாரின் முதன்மையான இறைக்கோட்பாடு ஆகும். வள்ளலார் பல தெய்வவழிப்பாட்டைக் கண்டிக்கிறார். கடவுள் ஒருவரே. அவரை ஜோதி வடிவில் வழிபட வேண்டும் என்பதே அவர் முடிந்த முடிவான கடவுட்கொள்கை.

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தை செய்வாரும்

சேர்கதி பலபல செப்புகின் றாரும்

பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடு வாரும்

பொய்ச்சம யாதியை மெச்சுகின் றாரும்

மெய்வந்த திருவருள் விளக்கமொன் றில்லார்

மேல்விளை வறிகிலார் வீண்கழிக் கின்றார்

எய்வந்த துன்பொழித் தவர்க்கறி வருள்வீர்

எனைப்பள்ளி எழுப்பிமெய் இன்பந்ததந் தீரே

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.961)

என்ற அவருடைய திருவருட்பாப் பாடலால் இதனை அறியலாம்.

முழுமுதற் பொருளாகிய கடவுள் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். உடம்பொடு காணப்பெறும் உயிர்த்தொகுதியினை, ஓர் வரையறையுடன் காணப்படும் இவ்வுலக இயக்கமாகிய காரியத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதற்கு நிமித்த காரணமாகிய முழுமுதற் பொருளொன்று உண்டு எனத் துணியலாம்

வள்ளலார் தாம் பாடிய பதிவிளக்கத்தின் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் 'திருச்சிற்றம்பலம் தனிலே தெய்வம் ஒன்றே கண்டீர்' எனப்பாடி பரம் பொருள் ஒன்றே என்று உணர்த்தியுள்ளார். மேலும் அவர்,

ஒன்றும் அலார் இரண்டும் அலார் ஒன்றிரண்டும் ஆனார்
உருவும்அலார் அருவும்அலார் உருஅருவம் ஆனார்
அன்றும்உளார் இன்றும்உளார் என்றும் உளார் தமக்கோர்
ஆதியிலார் அந்தமிலார் அருட்பெருஞ்சோ தியினார்
என்றுகனல் மதிஅகத்தும் புறத்தும் விளங்கிடுவார்
யாவும்இலார் யாவும்உளார் யாவும்அலார் யாவும்
ஒன்றுறுதாம் ஆகிநின்றார் திருச்சிற்றம்பலத்தே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள் ஒருவருண்டே கண்டீர்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.25)

என்றும் பாடியுள்ளார். உடம்பிற்கு எவ்வாறு உயிர் ஒன்றோ அதுபோல உலகிற்கு இறைவன் ஒன்றே என்பதை,

உருவ ராகியும் அருவின ராகியும் உருஅரு வினராயும்
ஒருவ ரேஉளார் கடவுள்கண் டறிமினோ உலகுளீர் உணர்வின்றி
இருவ ராம்என்றும் மூவரே யாம்என்றும் இயலும் ஐவர்கள் என்றும்
எருவ ராய்உரைத் துழல்வதென் உடற்குயிர் இரண்டுமூன் றெனலாமே

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.1627)

என்ற பாடலிலும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

எந்த பொருளுக்கும் எந்த உயிர்க்கும் உள்ளும் புறமும் சத்தி, சித்து ஆனந்தமயமாக நடிக்கும் உண்மைப்பொருள் ஒன்றே. அது சிவம் எனப்பெறும். இந்த மெய்மையைத் தான் கண்டறிந்தவராக வள்ளலார் கூறுகின்றார். இதனை,

எப்பொருட்கும் எவ்வுயிர்க்கும் உள்ளகத்தும் புறத்தும்

இயலுண்மை அறிவின்ப வடிவாகி நடிக்கும்

மெய்ப் பொருளாம் சிவம் ஒன்றே என்றறிந்தேன்.

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.2534)

என்கிறார்.

எண்குணத்தன்

இறைவன் தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல் முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களில், நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பில் இன்பமுடைமை எனும் எண்வகைக் குணங்களையுடையவன். (பரிமேழலகர், 2000, திருக்குறள் -9, இவ்எண்குணங்களையுடைய இறைவனை வள்ளலார்,

எண்குணமா சத்தி இந்தச் சத்திதனக் குள்ளே

இறையாகி அதுஅதுவாய் இலங்கிநடம் புரியும்

தன் கருணைத் திருவடியின் பெருமைஅறி வரிதேல்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.1135)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

அட்டமூர்த்தி

இறைவன் உறையும் இடங்கள் எட்டு. அவை அட்ட மூர்த்தம் எனப்படும். வேதங்கள் முதலாக திருவருட்பா வரை இதனைக் கூறுகின்றன.

அட்டமூர்த்தியானோன் (திருஅருட்பா, முதல் திருமுறை, பா.2)

அட்டமூர்த்திமதாகிய பொருளை (திருஅருட்பா, இரண்டாம் திருமுறை, பா.815)

என்பன வள்ளலார் திருவருட்பா.

ஐந்தொழில்

உயிர்களை உய்யக் கொள்வதற்கென அவன் செய்யும் தொழில்கள் ஐந்தாம் (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்). இறைவன் கொள்ளும் திருவுருவங்களில் கூத்தப் பெருமானின் திருவுருவத்தை வைத்து இவ்வைந்தொழில் இயற்றுதலைப் புலப்படுத்துவர். இறைவன் இயற்றும் நடனங்கள் மூன்றாம். அவை ஊனநடனம், ஞான நடனம், ஆனந்த நடனம் என்பன.

இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கும் உயிரை உய்விக்கும் பொருட்டு இறைவன் ஐந்தொழில்களைப் புரிகின்றான் இறைவன்.

ஆக்கல் ஆதிய ஐந்தொழில்”(திருஅருட்பா, இரண்டாம் திருமுறை,பா.1300)

இவ்வைந்தொழில் பஞ்சகிருத்யம் என்று சொல்லப்படும்.

ஐந்தொழில் நான் செய்ய எனக்கருள் புரிந்தாய்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.1255)

ஐந்தொழில் நான் செயப்பணித்தாய் (திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை,பா. 1260)

என்னும் பாடல்கள் விளக்கும்.

அம்மையப்பர்

இறைவன் அம்மையப்பனாய்ப் பிரிவற நின்றே உலகினைப் படைத்துக் காத்து, அழித்து, மறைத்து, அருள் புரிகின்றான் என்பது,

அம்மையப்ப ரேயுலகுக் கம்மையப்பர் என்றறிக

அம்மையப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர் - அம்மையப்பர்

எல்லா வுலகுக்கும் அப்புறத்தார் இப்புறத்தும்

அல்லார்போல் நிற்பர் அவர் (திருக்களிற்றுப்படியார்,பா.1)

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

தொன்றுதொட்டுத் தமிழ் முன்னோர்களால் வழிபடப் பெற்றுவரும் மாதொரு பாகனாகிய இறைவனது தொன்மைக் கோலத்தினை உளங்கொண்ட திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்,

திருவிளங்கச் சிவயோக சித்தியெலாம் விளங்கச்
 சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவானுபவம் விளங்கத்
 தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே
 திருக்கூத்து விளங்க ஒளி சிறந்த திருவிளக்கே
 உருவிளங்க உயிர்விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க
 உலக மெலாம் விளங்க அருள் உதவு பெருந்தாயாம்
 மருவிளங்கு குழல் வல்லி மகிழ்ந்தொருபால் விளங்க
 வயங்குமணிப் பொது விளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்தே

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.2)

என வரும் திருப்பாடலில் தில்லையம்பலப்பெருமானை அம்மையப்பராகப் பரவிப் போற்றியுள்ளார்.

அருவம், அருவுருவம், உருவம்

இன்னதன்மையன் என்பது சுட்டிக்காட்ட வொண்ணாத தன்மையுடைய இறைவன், உயிர்களை ஈடேற்றம் செய்வதற்காக மூவகை நிலையில் நின்றருள் புரிகின்றான். இத்தன்மையினை அருவம், அருவுருவம், உருவம் என மூவகையாக ஞான சாத்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இயல்பாகவே பாசத்தளையிலிருந்து நீங்கியவன் பரம்பொருளாகிய சிவன். அருவத் திருமேனியுடைய பொழுது சிவன் எனவும், உருவத்திருமேனியுடைய பொழுது மகேசுவரன் எனவும் கூறுவர். இத்தகைய திருமேனிகளை,

உருவினதாய் அருவினதாய் உருஅருவாய் உணர்வாய்

உள்ளதுவாய் ஒருதன்மை உடையபெரும் பதியாய்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.652)

உருவமும் அருவமும் உபயமும் ஆகிய

அருள்நிலை தெரித்த அருட்பெருஞ்ஜோதி

(திருஅருட்பா, அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல், அடி.317-318)

ஒன்றும்அலார் இரண்டும் அலார் ஒன்றிரண்டும் ஆனார்

உருவும்அலார் அருவும்அலார் உருஅருவும் ஆனார்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.25)

உயிர்களின் வினைமாசு நீங்குதற் பொருட்டு அவன் கொள்ளும் வடிவுகள் ஒன்பதாம். அவை சிவம்,சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மகேசுவரன், உருத்திரன், மால், அயன் என்பனவாம். இவற்றும் முதலன நான்கும் அருவாம். பின்னைய நான்கும் உருவாம். இடைப்பட்ட ஒன்று அருவுருவமாம். அவன் உயிர்களை உய்யக் கொள்ளுதற்கெனக் கொள்ளும் அருள்நிலையே சத்தி என்பதாகும். அவ்வருட்சத்தியும், இவ்வொன்பது நிலைகளுக்கேற்ப ஒன்பது நிலைகளில் நிற்கும். அவை சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, மனோன்மணி, மகேசை, உமை, திருமகள், நாமகள் என்பனவாம். (சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பா.165)

அருட்பெருஞ்ஜோதி

‘அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி’ என வரும் இத்தொடரையே திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தாம் பரப்ப எண்ணிய சுத்த சன்மார்க்கத்திற்குரிய மந்திர மொழியாக அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

வள்ளலார் கடவுளின் இயற்கை விளக்கமே அருள் என்பார். இந்த அருட்பெருஞ்ஜோதி வடிவமே இறைவனின் உருவாகும். எந்தச் சமயமும், எந்த மார்க்கமும் காணாத ஒரு இறைவழிபாடே அருட்பெருஞ்ஜோதி வழிபாடாகும். அதனால் ஒளியை வழிபட்டார். வள்ளலார் ஜோதியின் பெருமையைக் கூறும்போது,

ஊன உடம்பே ஒளிஉடம்பாய் ஓங்கி நிற்க

ஞான அமுதெனக்கு நல்கியதே வானப்

பொருட் பெரும் ஜோதிப் பொதுவில் விளங்கும்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அது

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை,பா.1331)

எனப் பாடி பரவசமடைகிறார்.

முடிவுரை

சமயம் என்பது இறைவனோடு தொடர்புடையது. சைவ சமயக்கடவுளாகிய சிவன் எண்குணத்தனாய், அட்டமூர்த்தியாய், அம்மையப்பனாய், ஐந்தொழில் புரிகின்றான். அவன் ஒன்றாயும், வேறாயும், உடனாயும் விளங்குகின்றான். அவனது திருமேனி அரு, அருவுருவம், உருவம் என்னும் மூவகை நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. இறைவன் ஆன்மாக்களின் அகத்தில் சுடர்விட்டு விளங்கும் ஜோதியாய்த் திகழ்கின்றான். எந்த சமயமும், எந்த மார்க்கமும் காணாத ஒரு இறைவழிபாடே அருட்பெருஞ்ஜோதி வழிபாடாகும்.

மேற்கோள்நூல்கள்

- [1] திருமூலர், திருமந்திரம், ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள், 2000.
- [2] இராமலிங்க அடிகளார், திருவருட்பா, இரண்டாம்பதிப்பு, வள்ளலார் தெய்வநிலையம், வடலூர். 2002.
- [3] அருள்நந்தி சிவாசாரியார், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 1997. ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந்தாள்.
- [4] திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார், திருக்களிற்றுப்படியார், ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந்தாள், 1983.
- [5] மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், ஞானசம்பந்தர் பதிப்பகம், தருமபுரம், 1949.
- [6] பரிமேலழகர், திருக்குறள், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 2000.

References

- [1] Thirumoolar, Thirumanthiram, Sri Kasimutt, Thiruppanandal. 2000.
- [2] Ramalinga Adigalar, Thiruvarutpa, Second Edition, Vallar DeivaNilayam, Vadalur, 2002.
- [3] Arulnandhi Sivachariyar, SivaZhana Sithiyar Subakkam, Sri Kasi Mutt, Thiruppanandal. 1997.
- [4] Thirukadavur Uyyavantha Devanayanar, Thirukallittrupadaiyar, Sri Kasi Mutt,

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

E-ISSN: Applied

Volume 1, Issue 1, November 2020

Thiruppanandal, 1983.

[5] Maanikkavasagar, Thiruvagasam, Zhanasambandhar Pathipagam, Dharumapuram, 1949.

[6] Parimelazhagar, Thirukkural, Tamil University, Thanjavur. 2000.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை/Author Acknowledgement: இல்லை /Nil

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்./I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது. The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.